

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1997-1998

24 NOVEMBER 1997

Wetsontwerp houdende verbod op de reclame voor tabaksproducten

Evocatieprocedure

AANVULLEND VERSLAG NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE SOCIALE AANGELEGHENHEDEN UITGEBRACHT DOOR DE DAMES VAN DER WILDT EN DELCOURT-PÊTRE

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen :

1. Vaste leden : mevrouw Maximus, voorzitster; de heer Buelens, mevrouw Cantillon, de heren G. Charlier, Destexhe, D'Hooghe, Hazette, mevrouw Nelis-Van Liedekerke, de heren Olivier, Santkin en mevrouw Delcourt-Pêtre, rapporteur.
2. Plaatsvervangers : de heren Bock, Ph. Charlier, Happart, Hatry, de dames Lizin, Mayence-Goossens, Thijs en Van der Wildt, rapporteur.
3. Andere senatoren : mevrouw Dardenne en de heer Foret.

Zie :

1-520 - 1996/1997:

- Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.
 Nrs. 2 tot 9: Amendementen.
 Nr. 10: Advies van de Raad van State.
 Nr. 11: Amendement.
 Nr. 12: Advies.

1-520 - 1997/1998:

- Nr. 13: Amendement.
 Nr. 14: Verslag.
 Nr. 15: Tekst aangenomen door de commissie.
 Nr. 16: Voorstel van beslissing om niet te amenderen.
 Nrs. 17 tot 20: Amendementen.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1997-1998

24 NOVEMBRE 1997

Projet de loi interdisant la publicité pour les produits du tabac

Procédure d'évocation

RAPPORT COMPLÉMENTAIRE FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES PAR MMES VAN DER WILDT ET DELCOURT-PÊTRE

Ont participé aux travaux de la commission :

1. Membres effectifs : Mme Maximus, présidente; M. Buelens, Mme Cantillon, MM. G. Charlier, Destexhe, D'Hooghe, Hazette, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Olivier, Santkin et Mme Delcourt-Pêtre, rapporteuse.
2. Membres suppléants : MM. Bock, Ph. Charlier, Happart, Hatry, Mmes Lizin, Mayence-Goossens, Thijs et Van der Wildt, rapporteuse.
3. Autres sénateurs : Mme Dardenne et M. Foret.

Voir :

1-520 - 1996/1997:

- N° 1: Projet transmis par la Chambre des représentants.
 N°s 2 à 9: Amendements.
 N° 10: Avis du Conseil d'Etat.
 N° 11: Amendement.
 N° 12: Avis.

1-520 - 1997/1998:

- N° 13: Amendement.
 N° 14: Rapport.
 N° 15: Texte adopté par la commission.
 N° 16: Proposition de décision de ne pas amender.
 N°s 17 à 20: Amendements.

De Commissie voor de Sociale Aangelegenheden heeft op 20 november 1997 een aanvullend onderzoek gewijd aan dit ontwerp van wet dat door de plenaire vergadering werd teruggezonden.

*
* *

I. ALGEMENE BESPREKING

De besprekking in de Commissie heeft hoofdzakelijk betrekking gehad op artikel 3 van het wetsontwerp. Dit artikel regelt het verbod van reclame voor tabak, maar voorziet tevens in uitzonderingen op dit verbod, met name voor reclame in het kader van het beschermheerschap of de sponsoring van sport- en culturele evenementen. In het artikel wordt eveneens bepaald voor welke termijn deze uitzondering geldt.

Zowel in de plenaire vergadering als tijdens de commissievergadering werden amendementen ingediend die hetzij tot doel hadden deze uitzonderingsbepaling op te heffen, hetzij de duur waarvoor zij wordt verleend, te beperken.

Als alternatief voor deze amendementen werd u voorgesteld de inwerkingtreding van de wet in haar geheel uit te stellen.

Bij de aanvang van de besprekking merkt een senator op dat het wenselijk is een algemene besprekking over de verschillende ingediende amendementen te houden zodat de Commissie zich met kennis van zaken kan uitspreken over de richting die men met dit wetsontwerp wil inslaan.

Een commissielid replicaert hierop dat de Commissie al maanden met de besprekking van dit wetsontwerp bezig is en dat de standpunten voor iedereen duidelijk zijn.

Een ander lid is het hiermee eens; het heeft geen zin alle reeds aangevoerde argumenten nogmaals te herhalen. Van de andere kant is de tekst niet zonder reden naar de Commissie verwezen. Men dient te komen tot een coherente tekst en het is alleen over de punten waarover nog discussie bestaat, dat men tot een consensus moet komen.

De voorzitster merkt op dat er met betrekking tot dit artikel 3 de volgende stellingen worden ingenomen:

- sommigen wensen terug te keren tot de tekst zoals hij werd overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers;
- anderen wensen in de tekst een uitzondering op te nemen voor de sponsoring van sport- en culturele evenementen, die van toepassing zou zijn gedurende een termijn van drie jaar, welke kan worden verlengd;
- nog anderen wensen die uitzondering toe te staan voor een niet-verlengbare termijn.

Le 20 novembre 1997, la commission des Affaires sociales a consacré un examen complémentaire à ce projet de loi qui lui avait été renvoyé par la séance plénière.

*
* *

I. DISCUSSION GÉNÉRALE

Les débats en commission ont porté principalement sur l'article 3 de la loi en projet qui règle l'interdiction de la publicité pour le tabac, mais prévoit des dérogations à cette interdiction, à savoir pour la publicité qui est faite dans le cadre du parnassage ou du sponsoring d'événements culturels et sportifs. Le même article fixe également la durée de ces dérogations.

Des amendements ont été déposés, tant en séance plénière qu'au cours des réunions de commission, en vue de, soit supprimer cette dérogation, soit de limiter la durée pendant laquelle elle est accordée.

Comme solution alternative à ces amendements, on vous a proposé de reporter l'entrée en vigueur de l'ensemble de la loi en projet.

À l'ouverture des débats, un sénateur souligne qu'il serait souhaitable que l'on consacre une discussion générale aux divers amendements déposés, afin que la Commission soit en mesure de se prononcer en connaissance de cause sur l'orientation que l'on veut donner à la loi.

Un commissaire réplique que la Commission a examiné le projet pendant des mois et que chacun connaît désormais clairement les différents points de vue.

Un autre membre se rallie au point de vue du préoccupant: il serait insensé de répéter tous les arguments qui ont déjà été avancés. Toutefois, ce n'est pas sans raison que le texte a été renvoyé en Commission. La Commission doit parvenir à un texte cohérent et l'on doit s'efforcer d'arriver à un consensus sur les seuls points qui donnent encore matière à discussion.

La présidente signale que trois thèses ont été adoptées à propos de l'article 3:

- d'aucuns souhaitent revenir au texte tel qu'il a été transmis par la Chambre des représentants;
- d'autres désirent insérer dans le texte une dérogation pour le sponsoring des événements sportifs et culturels; cette dérogation serait valable pendant une durée renouvelable de trois ans;
- d'autres commissaires encore désirent que cette dérogation ne puisse pas être renouvelée.

Dan zijn er nog amendementen bij artikel 9 die tot doel hebben de inwerkingtreding van de wet uit te stellen.

Een lid geeft toe dat de amendementen die ertoe strekken terug te keren naar de oorspronkelijke tekst, de zaken duidelijk maken. Die amendementen zijn evenwel niet aanvaardbaar. Terugkeren tot de oorspronkelijke tekst zou betekenen dat het werk van de Commissie nutteloos is geweest.

De indienster van deze amendementen replieert hierop dat haar fractie consequent is geweest in haar houding, zowel in de Commissie voor de Financiën als in deze Commissie.

Een senator verklaart bereid te zijn te discussiëren over een amendement dat inhoudt dat de uitzondering voor sponsoring wordt toegestaan voor een niet onbeperkt hernieuwbare termijn. Concreet stelt hij voor te voorzien in de mogelijkheid om die termijn slechts eenmaal te hernieuwen, zodat de geviseerde sectoren zes jaar de tijd zouden hebben om zich aan de nieuwe situatie aan te passen.

Een andere mogelijkheid zou zijn om, zoals met het amendement nr. 50 wordt voorgesteld, de inwerkingtreding van de wet in haar geheel uit te stellen tot het jaar 2002.

Volgens de auteur van dit amendement kan niet worden voorbijgegaan aan het intrinsieke belang van deze wet die reclame voor tabak verbiedt. Van de andere kant worden door deze wet een aantal sectoren in moeilijkheden gebracht, vandaar het in de Commissie aanvaarde amendement, dat voorziet in een uitzondering voor sport- en cultuurevenementen.

Spreekster heeft er evenwel moeite mee dat die uitzondering onbepaald verlengbaar zou zijn omdat zulks ingaat tegen de geest van de wet.

Ook het voorstel om de uitzonderingsmaatregel voor een niet-verlengbare periode toe te staan doet problemen rijzen omdat daardoor een discriminatie wordt ingevoerd ten opzichte van sectoren waarvoor geen uitzondering wordt bepaald en die eveneens problemen zullen ondervinden om zich aan te passen. Vandaar het amendement om de inwerkingtreding voor heel de wet uit te stellen. Daarmee wordt tegelijk tegemoetgekomen aan een opmerking die de Raad van State heeft gemaakt met betrekking tot het amendement dat in een uitzondering voor sport- en cultuurevenementen voorziet.

Een lid is bereid om, zoals voorgesteld met het amendement nr. 50, de toepassing van de wet uit te stellen gedurende een aantal jaren voor alle sectoren, zodat deze zich kunnen aanpassen. Een uitzondering in de wet opnemen voor een bepaalde sector zou betekenen dat deze wet een maat voor niets is.

Plusieurs amendements à l'article 9 tendent à reporter l'entrée en vigueur de la loi en projet.

Un membre admet que les amendements qui tendent à revenir au texte initial ont le mérite de clarifier les choses. Ils sont cependant inadmissibles, car revenir au texte initial signifierait que le travail fourni par la commission a été inutile.

L'auteur de ces amendements réplique que son groupe a toujours adopté une attitude cohérente et ce, tant en commission des Finances qu'au sein de celle-ci.

Un sénateur dit être disposé à examiner un amendement qui tendrait à accorder une dérogation au sponsoring pour un délai qui ne serait pas indéfiniment renouvelable. Il propose concrètement de prévoir la possibilité de renouveler le délai en question une seule fois, de sorte que les secteurs concernés disposent de six ans pour s'adapter à la nouvelle situation.

Il existe une autre possibilité, à savoir celle proposée par l'amendement n° 50, et qui consiste à reporter l'entrée en vigueur de l'ensemble de la loi en projet jusqu'en 2002.

L'auteur de cet amendement juge qu'on ne doit pas minimiser l'importance intrinsèque de ce projet de loi qui vise à interdire la publicité pour le tabac, mais il ne faut pas oublier non plus qu'il créera des difficultés pour certains secteurs, d'où l'utilité de l'amendement adopté en commission, qui prévoit une dérogation pour les événements sportifs et culturels.

L'intervenante émet cependant des réserves quant à la possibilité de renouveler indéfiniment le délai. Elle estime que cette disposition est contraire à l'esprit de la loi.

La proposition visant à instaurer une mesure d'exception pour une période non renouvelable pose problème elle aussi, en ce qu'elle introduit une discrimination par rapport aux secteurs qui ne font pas l'objet d'une telle mesure et qui éprouveront eux aussi des difficultés d'adaptation. D'où l'amendement tendant à reporter l'entrée en vigueur de l'ensemble de la loi en projet. Cet amendement permet en même temps de tenir compte de l'observation émise par le Conseil d'État au sujet de l'amendement visant à introduire une exception pour les événements sportifs et culturels.

Un membre est prêt à accepter ce que propose l'amendement n° 50, à savoir le report de l'entrée en vigueur de la loi pendant un certain nombre d'années pour tous les secteurs, afin de leur permettre de se préparer. Insérer dans la loi une dérogation qui s'appliquerait à un secteur déterminé, reviendrait à vider celle-ci de sa substance.

Een ander commissielid merkt op dat de Raad van State eerst en vooral heeft gesteld dat deze aangelegenheid tot de bevoegdheid van de federale wetgever behoort. De Raad heeft voorts gezegd dat het de wetgever toekomt te oordelen of er argumenten zijn om een positieve discriminatie te rechtvaardigen.

De minister heeft in de plenaire vergadering verklaard dat hij van de wetgever een sterk signaal wenst. Maar een verregaande beslissing nemen op een ogenblik dat op Europees vlak geen wijziging te bespeuren valt in de standpunten, zou tot gevolg kunnen hebben dat wij die beslissing in de toekomst ten zeerste zouden betreuren.

Volgens een volgende spreekster kan België in deze aangelegenheid een eigen standpunt innemen en een voortrekkersrol vervullen.

De spreekster is van de andere kant bereid het amendement nr. 50, dat de inwerkingtreding uitstelt tot het jaar 2002, in overweging te nemen.

De minister preciseert dat hij er de voorkeur aan geeft dat geen positieve discriminatie in de wet wordt opgenomen. Op Europees vlak wordt er naar een compromis gezocht dat zou gaan hetzij in de richting van het uitstel van een algemeen verbod ofwel een uitgesteld verbod wat de sponsoring betreft.

Het laatste compromisvoorstel in de Europese werkgroep van het Comité van de Permanente Vertegenwoordigers was een uitstel van 24 maanden de facto plus drie jaar. De overgangsperiode zou dus tussen drie en vijf jaar liggen.

Op 4 december eerstkomend zal over deze aangelegenheid een Europese Ministerraad worden gehouden.

Een senator merkt hierna op dat hij, samen met enkele collega's, in twee amendementen, hetzij een eenmaal hernieuwbare termijn van drie jaar voorstelt voor de uitzonderingsbepaling (amendement nr. 51), hetzij de datum van 2005 voorstelt voor de inwerkingtreding van de wet (amendement nr. 52).

De vraag die evenwel vóór alle andere moet worden beantwoord, is te weten of men de inwerkingtreding van de wet in haar geheel uitstelt dan wel of men de wet in werking doet treden in 1999 maar tegelijk in een uitzondering voorziet voor de inmiddels welbekende sectoren.

Spreker geeft de voorkeur aan de tweede mogelijkheid, waarmee dan meteen een sterk signaal wordt gegeven.

Een lid wil wel aannemen dat bepaalde sectoren voor hun voortbestaan afhankelijk zijn van sponsoring door tabaksproducenten. Maar al degenen die niet hebben geargumenteerd dat zij afhankelijk zijn van tabakssponsoring en die geen demarches hebben gedaan, blijven gediscrimineerd. Vandaar haar voor-

Un autre commissaire signale que le Conseil d'État a souligné avant tout que la matière en question relève de la compétence du législateur fédéral. Le Conseil d'État a dit également qu'il appartenait au législateur de juger s'il existe ou non des arguments pour justifier l'instauration d'une discrimination positive.

Le ministre a déclaré en séance plénière qu'il souhaitait voir le législateur émettre un signal fort. Si toutefois l'on devait prendre une décision extrême alors qu'on ne discerne aucune modification dans les positions adoptées au niveau européen, il se pourrait bien que nous le regrettons amèrement à terme.

Une autre intervenante estime que la Belgique peut adopter son propre point de vue en la matière et jouer un rôle de pionnier.

Elle est cependant disposée à prendre en considération l'amendement n° 50, qui tend à reporter l'entrée en vigueur jusqu'en 2002.

Le ministre précise qu'il préfère que l'on n'introduise pas de discrimination positive dans la loi en projet. Au niveau européen, on recherche un compromis qui irait, soit dans le sens d'une introduction générale reportée, soit dans le sens d'une interdiction différée pour le sponsoring.

La dernière proposition de compromis qui a été élaborée au sein du groupe de travail européen du Comité des représentants permanents prévoit un délai de fait de 24 mois majoré de trois ans. La période de transition serait ainsi de trois à cinq ans.

La question sera débattue au sein d'un Conseil européen des ministres qui se tiendra le 4 décembre prochain.

Un sénateur réagit à ces propos en soulignant qu'avec quelques collègues, il a proposé, dans deux amendements, soit de fixer un délai de trois ans renouvelable une seule fois pour la dérogation (amendement n° 51), soit de reporter l'entrée en vigueur de la loi à 2005 (amendement n° 52).

Avant tout, il faut répondre à la question de savoir si l'on va reporter l'entrée en vigueur de l'ensemble de la loi ou si l'on va fixer cette entrée en vigueur en 1999 tout en prévoyant une exception pour les secteurs que l'on connaît.

L'intervenant préfère la deuxième solution, qui permet également d'émettre un signal fort.

Une membre veut bien admettre que la survie de certains secteurs dépend du sponsoring des producteurs de tabac. Il n'en reste pas moins que ceux qui n'ont pas avancé cet argument et n'ont pas fait de démarche feront l'objet d'une discrimination. C'est pourquoi elle propose d'accorder à tous les secteurs

stel om aan iedereen tot 1 januari 2002 de tijd te geven zich in orde te stellen met de nieuwe wetgeving.

Een ander lid merkt op dat haar amendement (nr. 39) neerkomt op een overgangsperiode van vier jaar. Van de andere kant is zij gevoelig voor de argumenten van de vorige spreekster, die wijst op de discriminatie die onder meer de kleinhandelaars ondergaan. Die discriminatie is evenwel beperkt.

Nog een ander lid is van oordeel dat een oplossing moet worden gezocht die in de lijn ligt van datgene wat op Europees vlak mag worden verwacht. De verwachting is dat een harmonisering op Europees vlak tot stand zal komen tegen het jaar 2005.

Het lid steunt derhalve de amendementen nrs. 51 en 52, maar zijn voorkeur gaat uit naar het eerste van die twee.

Een laatste spreker is het hiermee eens. Hij wenst dat de Commissie een keuze maakt tussen die twee oplossingen.

II. BESPREKING VAN DE AMENDEMENTEN

Artikel 3

Mevrouw Van der Wildt c.s. legt het amendement nr. 40 A ter tafel dat strekt de bepaling in de voorgestelde § 2bis, 2°, eerste lid, derde gedachtestreep te vervangen door de tekst zoals hij werd overgezonden door de Kamer.

Dit amendement wordt verworpen met 7 tegen 5 stemmen bij 1 onthouding.

De commissie spreekt zich vervolgens uit over het amendement nr. 40 B van mevrouw Van der Wildt c.s. dat tot doel heeft in hetzelfde lid de vierde gedachtestreep, evenals de twee hierop volgende leden te doen vervallen.

Dit amendement wordt verworpen met 7 tegen 5 stemmen bij 1 onthouding.

Hierna worden het amendement nr. 39 van mevrouw Delcourt en het amendement nr. 51 dat door de heer Foret c.s. is ingediend ter stemming gelegd:

— Het amendement nr. 39 strekt ertoe de periode voor welke de bevoegde minister afwijkingen van het reclameverbod kan toestaan, te beperken tot een niet hernieuwbare termijn van maximum drie jaar;

— Het amendement nr. 51 heeft tot doel de tekst te wijzigen zodat deze periode van drie jaar eenmaal kan worden verlengd.

Een lid merkt op dat dit laatste amendement de minister de mogelijkheid biedt zijn bevoegdheden inzake de volksgezondheid maximaal uit te oefenen.

un délai jusqu'au 1er janvier 2002 qui leur permettra de se conformer à la nouvelle législation.

Une autre membre signale que son amendement (nº 39) revient à introduire une période de transition de quatre ans. Elle est également sensible aux arguments de la préopinante qui souligne la discrimination que subiront, entre autres, les détaillants. Cette discrimination est cependant limitée.

Un autre membre est d'avis qu'il faut rechercher une solution qui se rapproche de ce que l'on peut attendre au niveau européen. Or, on peut s'attendre à ce que l'harmonisation au niveau européen soit mise en œuvre en 2005.

Il approuve dès lors les amendements n°s 51 et 52 avec une préférence pour le premier.

Un dernier intervenant souscrit à ce point de vue et souhaite que la commission fasse un choix entre ces deux solutions.

II. DISCUSSION DES AMENDEMENTS

Article 3

Mme Van der Wildt et consorts déposent l'amendement (nº 40 A) visant à remplacer la disposition du paragraphe 2bis, 2°, alinéa premier, troisième tiret, par le texte qui a été transmis par la Chambre.

Cet amendement est rejeté par 7 voix contre 5 et 1 abstention.

La commission se prononce ensuite sur l'amendement nº 40 B de Mme Van der Wildt et consorts, visant à supprimer, au même alinéa, le quatrième tiret ainsi que les deux alinéas qui y font suite.

Cet amendement est rejeté par 7 voix contre 5 et 1 abstention.

L'on procède ensuite aux votes sur les amendements nº 39 de Mme Delcourt et nº 51 de M. Foret et consorts :

— L'amendement nº 39 vise à limiter la période pour laquelle le ministre compétent peut accorder des dérogations à l'introduction de la publicité pour le tabac, à un délai qui ne peut pas être renouvelé et qui ne peut excéder trois ans;

— L'amendement nº 51 vise à modifier le texte de sorte que cette période de trois ans puisse être prolongée à une seule reprise.

Un membre fait remarquer que ce dernier amendement permet au ministre d'exercer au maximum ses compétences en matière de santé publique. Il décide

Hij beslist welke evenementen een beroep kunnen doen op sponsoring en dit gedurende een periode van maximaal zes jaar. De tekst zoals hier voorgesteld, geeft de minister ook de nodige ruimte om zijn rol in Europees verband maximaal te vervullen.

De minister van volksgezondheid antwoordt dat hij zijn standpunt in deze aangelegenheid duidelijk heeft toegelicht tijdens de besprekking in plenaire vergadering.

Wat het voorliggende ontwerp betreft, schaart hij zich achter de tekst zoals die door de Kamer van volksvertegenwoordigers werd goedgekeurd en overgezonden aan de Senaat. In Europees verband steunt hij het voorstel dat gezamenlijk werd uitgewerkt door het voorzitterschap en de bevoegde commissaris. Dit voorstel stelt een volledig verbod van tabaksreclame en sponsoring in. De tekst voorziet evenwel in een algemene overgangsperiode van 30 maanden, wat overeenkomt met 2,5 jaar. Lid-Staten die dit wensen, kunnen bovendien nog gedurende 24 maanden afwijkingen van het verbod toestaan voor sponsoringactiviteiten.

De minister verklaart dat het voorstel, om richtlijn te worden, een gekwalificeerde meerderheid moet halen in de Ministerraad. Hijzelf hoopt ten zeerste dat dit ook zal gebeuren.

Met betrekking tot de voorliggende tekst wenst hij nog op te merken dat de concrete beslissing tot het toelaten van sponsoringactiviteiten wordt doorgeschoven naar de bevoegde regeringsleden. Men kan dit niet bepaald omschrijven als een moedige beslissing van de Senaat.

Het is vanzelfsprekend moeilijk te voorspellen hoe alles in de praktijk zal verlopen, maar persoonlijk vindt hij dat, indien deze tekst uiteindelijk wordt aangenomen, bij het toestaan van uitzonderingen uitermate selectief te werk dient te worden gegaan.

De vorige spreker verklaart dat de beslissingsbevoegdheid die hier aan de minister wordt gegeven, zeker geen uitzondering is in de Belgische wetgeving. Integendeel, de grote meerderheid van de wetten bevat delegaties die vaak nog een heel stuk verder gaan.

In dit geval is het overigens niet meer dan logisch dat de minister de mogelijkheid krijgt zijn verantwoordelijkheid maximaal op te nemen, aangezien het beslissingen over concrete dossiers betreft waarbij de volksgezondheid in het geding is. Indien hij in eer en geweten van oordeel is dat hierbij een restrictive houding moet worden aangenomen, spreekt het vanzelf dat hij ook zo moet handelen.

Een andere spreker wenst in dit verband toch te onderstrepen dat de minister in deze aangelegenheid niet volgens zijn persoonlijke voorkeur kan optreden, maar zich dient te houden aan de criteria die door de

quelques événements peuvent bénéficier de la sponsorisation et ce pendant une période de maximum six ans. Le texte tel qu'il est ici proposé laisse également au ministre une marge de manœuvre suffisante pour pouvoir remplir de façon optimale son rôle au niveau européen.

Le ministre de la Santé publique répond qu'il a précisé clairement son point de vue en cette matière au cours de la discussion en séance plénière.

En ce qui concerne le projet à l'examen, il se retranche derrière le texte tel qu'il a été adopté par la Chambre des représentants et transmis au Sénat. Au niveau européen, il soutient la proposition qu'ont élaborée conjointement la présidence et le commissaire compétents. Cette proposition prévoit une interdiction totale de la publicité pour le tabac et de la sponsorisation. Le texte prévoit toutefois une période transitoire générale de 30 mois, ce qui correspond à deux ans et demi. Les États membres qui le souhaitent, peuvent en outre accorder, durant 24 mois supplémentaires, des dérogations à cette interdiction pour la sponsorisation de certains événements.

Le ministre déclare que pour devenir directive, la proposition doit être adoptée à la majorité qualifiée par le Conseil des ministres. Personnellement, il espère ardemment qu'il en sera ainsi.

En ce qui concerne le texte à l'examen, il souhaite encore faire remarquer que la décision concrète d'autoriser la sponsorisation d'événements est transférée aux membres du gouvernement compétents. L'on ne peut pas vraiment dire qu'il s'agit là d'une décision courageuse du Sénat.

Il va de soi qu'il est difficile de prévoir comment tout va se dérouler en pratique, mais personnellement il estime que si, en fin de compte, ce texte était adopté, il faudrait être extrêmement sélectif dans l'octroi des dérogations.

L'intervenant précédent déclare que le pouvoir de décision qui est ici conféré au ministre, ne constitue certainement pas une exception dans la législation belge. Au contraire, la grande majorité des lois prévoit des délégations qui vont souvent beaucoup plus loin.

Dans le cas présent, il n'est d'ailleurs que logique de permettre au ministre de prendre ses responsabilités de manière optimale, étant donné qu'il s'agit de décisions sur des dossiers concrets dans lesquels il est question de santé publique. S'il estime en honneur et conscience qu'il faut adopter une attitude restrictive à cet égard, il va de soi qu'il devra agir pareillement.

Un autre orateur souhaite malgré tout souligner à cet égard qu'en cette matière, le ministre ne peut pas intervenir selon sa préférence personnelle, mais doit s'en tenir aux critères qui sont fixés par le Roi. Le

Koning worden vastgesteld. De tweede alinea van de voorgestelde § 2bis, 2°, bepaalt duidelijk dat in dit geval «deze afwijking wordt toegekend, op advies ...». De ruimte voor een persoonlijke appreciatie van de minister is derhalve beperkt.

De minister replicaert hierop dat derhalve veel afhangt op de wijze waarop de criteria worden geformuleerd. De concrete invulling ervan zal hoe dan ook de minister van Volksgezondheid moeten gebeuren. Het moet duidelijk zijn dat de beslissingen terzake dienen te worden genomen in een optiek van volksgezondheid en dat het advies van de minister die de Economische Zaken onder zijn bevoegdheid heeft, geen dwingend karakter kan hebben.

Een lid is het hiermee eens. Zij wijst er echter op dat de wet nog een ander criterium geeft waarmee de minister van Volksgezondheid rekening moet houden. Afwijkingen zijn slechts mogelijk indien is aangetoond dat de financiering of het voortbestaan van het evenement grotendeels afhankelijk is van de sponsoringsactiviteit.

Een volgende spreekster stelt vast dat er duidelijk geen eensgezindheid is tussen leden die de bewuste bepaling steunen. Waar de een verklaart dat de minister zijn opdracht inzake volksgezondheid ten volle moet kunnen uitoefenen bij het toestaan van afwijkingen, meent de andere dat de bepaling strikte grenzen oplegt die de keuzevrijheid tot een minimum beperken. Het zou niet slecht zijn indien de Senaat wat die betreft ten minste een duidelijk signaal geeft.

De eerste spreker herhaalt het standpunt dat de minister zijn verantwoordelijkheid op het vlak van de volksgezondheid ook in deze aangelegenheid ten volle moet kunnen opnemen. Deze verantwoordelijkheid wordt op geen enkele wijze in het gedrang gebracht door de wettelijke beperking dat afwijkingen alleen kunnen voor evenementen die grotendeels van de sponsoringgelden afhankelijk zijn. Ook wat dit betreft, zal er overigens een belangrijke appreciatiebevoegdheid voor de minister weggelegd zijn.

Het amendement nr. 39 wordt verworpen met 9 tegen 2 stemmen, bij 3 onthoudingen.

Het amendement nr. 51 wordt aangenomen met 8 tegen 5 stemmen, bij 1 onthouding.

Het amendement nr. 47 van mevrouw Dardenne c.s., dat ertoe strekt de voorgestelde paragraaf 2bis, 3°, te doen vervallen wordt verworpen met 10 stemmen tegen 1 stem, bij 2 onthoudingen.

Artikel 3bis

De voorzitster legt het amendement nr. 48 van mevrouw Cantillon en mevrouw de Bethune ter stemming. Het amendement strekt ertoe in de tekst een

deuxième alinéa du paragraphe 2bis, 2° proposé, dispose clairement que dans ce cas, «cette dérogation est accordée, après avis...». La marge d'appréciation personnelle du ministre est par conséquent limitée.

Le ministre réplique que beaucoup dépend dès lors de la manière dont les critères sont formulés. Ce sera par conséquent au ministre de la Santé publique de les établir concrètement. Il doit être clair que les décisions en la matière doivent être prises dans une optique de santé publique et que l'avis du ministre qui a les Affaires économiques dans ses attributions, ne peut avoir de caractère contraignant.

Une membre déclare partager ce point de vue. Elle souligne toutefois que la loi contient encore un autre critère dont le ministre de la Santé publique doit tenir compte. Des dérogations ne sont possibles que s'il est prouvé que le financement ou la survie de l'événement dépend en grande partie de la sponsorisation.

Une intervenante suivante constate qu'il n'y a manifestement pas d'unanimité entre les membres qui soutiennent la disposition en question. Alors que les uns déclarent que le ministre doit pouvoir exercer complètement sa mission en matière de santé publique en ce qui concerne l'octroi de dérogations, les autres estiment que la disposition impose des limites strictes qui réduisent à un minimum la liberté de choisir. Il serait bon que le Sénat donne au moins un signal clair sur cette question.

La première intervenante répète que le ministre doit pouvoir assumer pleinement, dans cette matière également, sa responsabilité en matière de santé publique. Cette responsabilité n'est nullement compromise si l'on insère dans la loi une disposition suivant laquelle les dérogations ne peuvent être accordées que pour les événements qui dépendent en grande partie de l'argent du sponsoring. Dans ce dernier domaine également, le ministre conservera d'ailleurs un important pouvoir d'appréciation.

L'amendement n° 39 est rejeté par 9 voix contre 2 et 3 abstentions.

L'amendement n° 51 est adopté par 8 voix contre 5 et 1 abstention.

L'amendement n° 47 de Mme Dardenne et consorts tendant à supprimer le paragraphe 2bis, 3° proposé, est rejeté par 10 voix contre 1 et 2 abstentions.

Article 3bis

La présidente met aux voix l'amendement n° 48 de Mme Cantillon et de Mme de Bethune. Cet amendement tend à insérer dans le texte une disposition

bepaling in te voegen die de verkoop van tabaksproducten via automatische distributie-apparaten verbiedt.

Een lid herinnert aan wat hij reeds bij een vorige gelegenheid heeft gezegd. De voorgestelde bepaling regelt de verkoop van tabaksproducten en valt als dusdanig buiten het bestek van dit ontwerp. Het voorliggende amendement werd toen overigens ingetrokken.

Een indienster replieert hierop dat het onderzoek van dit ontwerp in de commissie ongeveer 10 maanden heeft geduurd. De hoorzittingen met vertegenwoordigers van de anti-kankerorganisaties en artsen hebben, hoe eigenaardig dit voor een buitenstaander ook mag lijken, tot het resultaat geleid dat in het ontwerp uitzonderingen werden ingevoerd waarbij sponsoring van motorwedstrijden en culturele evenementen wordt toegelaten. De instelling maakt zich op deze wijze volkomen belachelijk.

Om het werk van de commissie toch enigszins te valoriseren en de Senaat heeft zij alsnog besloten dit amendement, dat volkomen in de lijn ligt van hetgeen tijdens de hoorzittingen is gezegd, opnieuw in te dienen.

Vijf leden stemmen voor het amendement, 5 leden stemmen tegen en er zijn 4 onthoudingen. Het amendement is derhalve verworpen.

Artikel 4

Het amendement nr. 41 van mevrouw Van der Wildt c.s., dat ertoe strekt de strafmaat zoals bepaald door de Kamer van volksvertegenwoordigers opnieuw in te voeren, wordt verworpen met 9 tegen 5 stemmen.

Artikel 5

Het amendement nr. 42 van mevrouw Van der Wildt c.s. dat tot doel heeft het koninklijk besluit van 20 december 1982 op te heffen, zoals ook door de Kamer van volksvertegenwoordigers werd voorgesteld.

De hoofdindienster stipt aan dat dit amendement in de logica ligt van de andere wijzigingen die zij heeft voorgesteld.

Dit amendement wordt verworpen met 7 tegen 3 stemmen, bij 4 onthoudingen.

Artikel 6

Het amendement nr. 43 ingediend door mevrouw Van der Wildt c.s., dat tot doel heeft de oorspronkelijke bepaling van inwerkingtreding opnieuw in de tekst in te voegen, wordt ter stemming gelegd.

visant à interdire la vente des produits du tabac au moyen de distributeurs automatiques.

Un membre rappelle ce qu'il a déjà dit antérieurement, à savoir que la disposition proposée vise à régler la vente des produits du tabac et que, dès lors, elle sort du cadre de la loi en projet. L'amendement à l'examen avait d'ailleurs été retiré à l'époque.

Une des auteurs de l'amendement réplique que la commission a examiné le présent projet de loi pendant dix mois environ. Aussi étrange que cela puisse paraître aux yeux d'un profane, le seul résultat des auditions de représentants des organisations de lutte contre le cancer et de médecins est que l'on a inséré, dans la loi en projet, des dispositions qui prévoient des dérogations pour la sponsorisation de compétitions automobiles et d'événements culturels. Le Sénat se rend ainsi complètement ridicule.

C'est pour valoriser malgré tout le travail fourni par la commission et par le Sénat qu'elle a finalement décidé de redéposer cet amendement, qui s'inscrit tout à fait dans la foulée de ce qui a été dit au cours des auditions.

Cinq membres votent en faveur de l'amendement, cinq membres votent contre et quatre s'abstiennent. L'amendement est donc rejeté.

Article 4

L'amendement n° 41 de Mme Van der Wildt et consorts, qui tend à réintroduire l'échelle des peines fixées par la Chambre des représentants, est rejeté par 9 voix contre 5.

Article 5

L'amendement n° 42 de Mme Van der Wildt et consorts tend à abroger l'arrêté royal du 20 décembre 1982, comme l'avait décidé la Chambre des représentants.

L'auteur principal souligne que cet amendement suit la logique des autres modifications qu'elle a proposées jusqu'ici.

Cet amendement est rejeté par 7 voix contre 3 et 4 abstentions.

Article 6

L'amendement n° 43 déposé par Mme Van der Wildt et consorts, tendant à réinsérer dans le texte la disposition initiale concernant l'entrée en vigueur, est mis aux voix.

De hoofdindienster stipt aan dat het amendement tot doel heeft de inwerkingtreding te herformuleren zoals in de tekst overgezonden door de Kamer. Het spreekt vanzelf dat in de logica van haar reeks amendementen, deze bepaling in de plaats moet komen van de bepaling in artikel 9 van de commissietekst, dat door het amendement nr. 46 wordt opgeheven.

Het amendement wordt verworpen met 8 tegen 5 stemmen, bij 1 onthouding.

Artikel 7 en artikel 8

De amendementen nr. 44 en nr. 45 van mevrouw Van der Wildt die ertoe strekken deze artikelen te doen vervallen worden verworpen met 7 tegen 4 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Artikel 8bis

Het amendement nr. 49 van mevrouw Cantillon en mevrouw de Bethune dat ertoe strekt organisaties die op dit terrein actief zijn, de mogelijkheid te geven in rechte op te treden, wordt verworpen met 9 tegen 2 stemmen, bij 3 onthoudingen.

Artikel 9

Mevrouw Cantillon, die bij amendement nr. 50 voorstelde de datum van inwerkingtreding van het ontwerp vast te stellen op 1 januari 2002 en de heer Foret die het amendement nr. 52 indiende om deze datum op 1 januari 2005 te brengen, delen mee dat zijzelf en hun mede-indieners deze amendementen wensen in te trekken, gezien het feit dat het amendement nr. 51 door de commissie werd aangenomen.

Het amendement nr. 46 van mevrouw Van der Wildt c.s. vervalt gezien de stemuitslag van haar amendement nr. 43.

Aan het artikel 9 wordt nog een technische tekstcorrectie aangebracht door de toevoeging *in fine* van de woorden «en dat in werking treedt op de dag van haar bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*». Tevens dienen de woorden «artikel 6, 3°» te worden vervangen door de woorden «artikel 6, 2° en 3°».

Het geamendeerde wetsontwerp in zijn geheel wordt aangenomen met 7 tegen 5 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Dit verslag is eenparig goedgekeurd door de 11 aanwezige leden.

De rapporteurs,

Francy VAN DER WILDT.
Andrée DELCOURT-PÊTRE.

De voorzitster,

Lydia MAXIMUS.

L'auteur principal souligne que son amendement vise à rétablir le texte transmis par la Chambre pour ce qui est de l'entrée en vigueur de la loi en projet. Conformément à la logique de la série d'amendements qu'elle a déposés, il est bien entendu que cette disposition doit remplacer celle de l'article 9 du texte de la commission, lequel article est supprimé par l'amendement n° 46.

Cet amendement est rejeté par 8 voix contre 5 et 1 abstention.

Article 7 et article 8

Les amendements n°s 44 et 45 de Mme Van der Wildt tendant à supprimer ces articles sont rejettés par 7 voix contre 4 et 2 abstentions.

Article 8bis

L'amendement n° 49 de Mme Cantillon et de Mme de Bethune tendant à accorder le droit d'ester en justice aux organisations actives sur le terrain, est rejeté par 9 voix contre 2 et 3 abstentions.

Article 9

Mme Cantillon, qui a proposé, par l'amendement n° 50, de fixer la date d'entrée en vigueur de la loi en projet au 1er janvier 2002 et M. Foret qui, par l'amendement n° 52, a proposé de fixer cette date au 1er janvier 2005, communiquent que, l'amendement n° 51 ayant été adopté par la commission, ils souhaitent retirer lesdits amendements.

L'amendement n° 46 de Mme Van der Wildt et consorts devient sans objet par suite du résultat du vote sur son amendement n° 43.

La commission apporte une correction technique au texte de l'article 9 en insérant, *in fine*, les mots «qui entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*». De même, il y a lieu de remplacer les mots «article 6, 3°» par les mots «article 6, 2° et 3°».

L'ensemble du projet de loi ainsi amendé a été adopté par 7 voix contre 5 et 2 abstentions.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité des 11 membres présents.

Les rapporteuses,

Francy VAN DER WILDT.
Andrée DELCOURT-PÊTRE.

La présidente,

Lydia MAXIMUS.

**Tekst overgezonden door de Kamer
van volksvertegenwoordigers**

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 7, § 2, van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere produkten, gewijzigd door de wet van 22 maart 1989, worden de woorden «in verband met de reclame voor tabak, produkten op basis van tabak en soortgelijke produkten evenals» geschrapt.

Art. 3

In artikel 7 van dezelfde wet wordt een § 2bis ingevoegd, luidend als volgt:

«§ 2bis. — 1º Het is verboden reclame te voeren voor en te sponsoren door tabak, produkten op basis van tabak en soortgelijke produkten, hierna tabaksprodukten genoemd.

Als reclame en sponsoring worden beschouwd elke mededeling of handeling die rechtstreeks of onrechtstreeks tot doel heeft de verkoop te bevorderen, ongeacht de plaats, de aangewende communicatiemiddelen of de gebruikte technieken.

2º Het in het 1º bedoelde verbod is niet van toepassing op:

— reclame voor tabaksprodukten in buitenlandse kranten en periodieke uitgaven, behoudens wanneer die reclame of de invoer van dergelijke krant of periodieke uitgave er hoofdzakelijk toe strekt reclame voor tabaksprodukten te voeren voor de Belgische markt;

— de incidentele reclame voor tabaksprodukten in het kader van de mededeling aan het publiek van evenementen in het buitenland, behoudens wanneer die reclame of de mededeling aan het publiek van het evenement er hoofdzakelijk toe strekt reclame voor tabaksprodukten te voeren voor de Belgische markt;

— het aanbrengen van het merk van een tabaksproduct op affiches in en aan de voorgevel van tabaks-winkels en van krantenwinkels die tabaksprodukten verkopen.

3º Het is verboden een merk dat zijn bekendheid hoofdzakelijk aan een tabaksprodukt ontleent, voor

Tekst aangenomen door de commissie

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 7, § 2, van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten, gewijzigd door de wet van 22 maart 1989, worden de woorden «in verband met de reclame voor tabak, producten op basis van tabak en soortgelijke produkten evenals» geschrapt.

Art. 3

In artikel 7 van dezelfde wet wordt een § 2bis ingevoegd, luidend als volgt:

«§ 2bis. — 1º Het is verboden reclame te voeren voor en te sponsoren door tabak, producten op basis van tabak en soortgelijke producten, hierna tabaksproducten genoemd.

Als reclame en sponsoring worden beschouwd elke mededeling of handeling die rechtstreeks of onrechtstreeks tot doel heeft de verkoop te bevorderen, ongeacht de plaats, de aangewende communicatiemiddelen of de gebruikte technieken.

2º Het in het 1º bedoelde verbod is niet van toepassing op:

— reclame voor tabaksproducten in buitenlandse kranten en periodieke uitgaven, behoudens wanneer die reclame of de invoer van dergelijke krant of periodieke uitgave er hoofdzakelijk toe strekt reclame voor tabaksproducten te voeren voor de Belgische markt;

— de incidentele reclame voor tabaksproducten in het kader van de mededeling aan het publiek van evenementen in het buitenland, behoudens wanneer die reclame of de mededeling aan het publiek van het evenement er hoofdzakelijk toe strekt reclame voor tabaksproducten te voeren voor de Belgische markt;

— de reclame voor het merk van een tabaksproduct, van producten op basis van tabak en van soortgelijke producten in en aan de voorgevel van lokalen waar die producten gewoonlijk te koop zijn;

— de reclame voor tabaksproducten in het kader van het beschermheerschap of de sponsoring van

**Texte transmis par la Chambre
des représentants**

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

A l'article 7, § 2, de la loi du 24 janvier 1977 relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits, modifié par la loi du 22 mars 1989, les mots «concernant le tabac, les produits à base de tabac et les produits similaires, ainsi que la publicité» sont supprimés.

Art. 3

L'article 7 de la même loi est complété par un § 2bis, libellé comme suit:

«§ 2bis. — 1° Il est interdit de faire de la publicité pour et du parrainage par le tabac, les produits à base de tabac et les produits similaires, ci-après dénommés produits de tabac.

Est considérée comme publicité et parrainage, toute communication ou action qui vise, directement ou indirectement, à promouvoir la vente, quels que soient l'endroit, le support ou les techniques utilisés.

2° L'interdiction visée au 1° ne s'applique pas à:

— la publicité pour les produits de tabac faite dans des journaux et périodiques étrangers, sauf lorsque cette publicité ou l'importation de ces journaux ou périodiques a pour objet principal de promouvoir les produits de tabac sur le marché belge;

— la publicité fortuite pour les produits de tabac faite dans le cadre de la communication au public d'un événement qui se déroule à l'étranger, sauf lorsque cette publicité ou la communication au public de cet événement a pour objet principal de promouvoir les produits de tabac sur le marché belge;

— l'affichage de la marque d'un produit de tabac à l'intérieur et sur la devanture de magasins de tabac et de magasins de journaux qui vendent des produits de tabac.

3° Il est interdit d'utiliser une marque qui doit principalement sa notoriété à un produit de tabac à des

Texte adopté par la commission

Article premier

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 7, § 2, de la loi du 24 janvier 1977 relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits, modifié par la loi du 22 mars 1989, les mots «concernant le tabac, les produits à base de tabac et les produits similaires, ainsi que la publicité» sont supprimés.

Art. 3

L'article 7 de la même loi est complété par un § 2bis, libellé comme suit:

«§ 2bis. — 1° Il est interdit de faire de la publicité pour et du parrainage par le tabac, les produits à base de tabac et les produits similaires, ci-après dénommés produits de tabac.

Est considérée comme publicité et parrainage, toute communication ou action qui vise, directement ou indirectement, à promouvoir la vente, quels que soient l'endroit, le support ou les techniques utilisés.

2° L'interdiction visée au 1° ne s'applique pas à:

— la publicité pour les produits de tabac faite dans des journaux et périodiques étrangers, sauf lorsque cette publicité ou l'importation de ces journaux ou périodiques a pour objet principal de promouvoir les produits de tabac sur le marché belge;

— la publicité fortuite pour les produits de tabac faite dans le cadre de la communication au public d'un événement qui se déroule à l'étranger, sauf lorsque cette publicité ou la communication au public de cet événement a pour objet principal de promouvoir les produits de tabac sur le marché belge;

— la publicité pour la marque d'un produit de tabac, de produits à base de tabac et de produits similaires, à l'intérieur et sur la devanture des locaux où ces produits sont habituellement mis en vente;

— la publicité pour les produits du tabac faite dans le cadre du parrainage ou de la sponsorisation

**Tekst overgezonden door de Kamer
van volksvertegenwoordigers**

reclame op andere gebieden te gebruiken, zolang het merk voor een tabaksprodukt wordt gebruikt.

Deze bepaling doet geen afbreuk aan het recht van ondernemingen om onder hun merknaam reclame te maken voor andere dan tabaksprodukten, mits :

- a) de omzet van, zelfs door een andere onderneming, onder dezelfde merknaam op de markt gebrachte tabaksprodukten niet meer dan de helft bedraagt van de omzet van andere produkten dan tabak van het merk in kwestie, en
- b) dit merk oorspronkelijk is gedeponeerd voor andere dan tabaksprodukten.»

Art. 4

In artikel 15 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1º In § 2, 2º, worden tussen de woorden «en § 2» en het woord «overtreedt» de woorden «in verband met de reclame voor alcohol en alcoholische dranken» ingevoegd.

2º Een § 3 wordt toegevoegd, luidend als volgt:

«§ 3. Met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van tienduizend tot honderdduizend frank of met één van deze straffen alleen wordt gestraft, hij die artikel 7, § 2bis, van deze wet overtreedt of de besluiten genomen in uitvoering van artikel 7, § 2, in verband met tabaksproducten.

Deze bepaling is eveneens van toepassing op de uitgevers, drukkers en in het algemeen op alle personen die bij de verspreiding van de reclame of sponsoring betrokken zijn.»

Tekst aangenomen door de commissie

sportevenementen met motorvoertuigen en motorboten of van culturele evenementen tijdens de zes weken die aan het evenement voorafgaan en tijdens dat evenement.

Deze afwijking wordt, op advies van de minister tot wiens bevoegdheid de Economische Zaken behoren, toegestaan door de minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, voor een maximum termijn van drie jaar, die eenmaal kan worden verlengd.

De Koning bepaalt de criteria die in aanmerking worden genomen voor het toestaan van die afwijking. De afwijking kan echter alleen worden toegestaan indien wordt aangetoond dat de financiering of het voortbestaan van die evenementen grotendeels afhankelijk zijn van het beschermheerschap of de sponsoring van de tabaksindustrie.

3º Het is verboden een merk, dat zijn bekendheid hoofdzakelijk aan een tabaksproduct ontleent, voor reclame op andere gebieden te gebruiken indien het ontwerp van reclame niet voorafgaandelijk het akkoord verkregen heeft van de minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort. De minister kan zijn akkoord verlenen indien noch de produkten of diensten, noch de reclameboodschappen specifiek gericht zijn tot minderjarigen of afbeeldingen vertonen van tabaksproducten of daaraan verwante producten of diensten en indien het product of de dienst, waarvoor de reclame gevoerd wordt, in de reclameboodschap op een duidelijke manier geïdentificeerd worden zodat er geen verwarring kan ontstaan bij de consument.»

Art. 4

In artikel 13 van dezelfde wet worden de woorden «met gevangenisstraf van 8 dagen tot 3 maanden en» en de woorden «of met een van die straffen alleen» geschrapt.

**Texte transmis par la Chambre
des représentants**

fins publicitaires dans d'autres domaines, tant que la marque est utilisée pour un produit de tabac.

Cette disposition ne déroge pas au droit des sociétés à faire de la publicité pour des produits de leur marque déposée qui ne sont pas des produits de tabac, à condition :

a) que le chiffre d'affaires afférent aux produits de tabac commercialisés sous la même marque déposée, même par une autre entreprise, n'excède pas la moitié du chiffre d'affaires afférent aux produits autres que le tabac de la marque en question, et

b) que cette marque ait été déposée à l'origine pour des produits qui ne sont pas des produits de tabac. »

Art. 4

À l'article 15 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées :

1° Au § 2, 2° après les mots «et § 2» les mots «relatives à la publicité concernant l'alcool et les boissons alcoolisées» sont ajoutés.

2° Il est ajouté un § 3, libellé comme suit :

«§ 3. Est puni d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de dix mille à cent mille francs ou de l'une de ces peines seulement, celui qui enfreint les dispositions de l'article 7, § 2bis, de la présente loi, ou les arrêtés d'exécution de l'article 7, § 2, relatifs aux produits de tabac.

Cette disposition s'applique également aux éditeurs, imprimeurs et en général à toutes les personnes qui assurent la diffusion de la publicité ou le parrainage. »

Texte adopté par la commission

d'événements concernant les sports motorisés ou culturels durant les six semaines qui précèdent l'événement et durant celui-ci.

Cette dérogation est accordée pour une durée maximale de trois ans, renouvelable une seule fois, par le ministre ayant la santé publique dans ses attributions, après avis du ministre ayant les affaires économiques dans ses attributions.

Le Roi détermine les critères à prendre en compte pour l'octroi de cette dérogation. Toutefois, celle-ci ne peut être accordée que s'il est démontré que le financement et la viabilité de ces événements dépendent principalement du parrainage ou de la sponsorship de l'industrie du tabac.

3° Il est interdit d'utiliser une marque qui doit principalement sa notoriété à un produit de tabac à des fins publicitaires dans d'autres domaines, si le projet de message publicitaire n'a pas reçu au préalable l'accord du ministre ayant la santé publique dans ses attributions. Le ministre peut donner son accord si ni les produits ou services, ni les messages publicitaires ne s'adressent spécifiquement aux mineurs d'âge ou ne représentent des produits de tabac ou des produits ou services connexes et si le produit ou le service qui font l'objet de la publicité sont clairement identifiés dans le message publicitaire de façon qu'il ne puisse pas y avoir de confusion chez le consommateur. »

Art. 4

À l'article 13 de la même loi, les mots «d'un emprisonnement de 8 jours à 3 mois et» et les mots «ou de l'une de ces peines seulement» sont supprimés.

**Tekst overgezonden door de Kamer
van volksvertegenwoordigers**

Tekst aangenomen door de commissie

Art. 5

In artikel 14 van dezelfde wet worden de woorden «met gevangenisstraf van 8 dagen tot 6 maanden en» en de woorden «of met een van die straffen alleen» geschrapt.

Art. 6

In artikel 15 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In § 1 worden de woorden «met gevangenisstraf van 1 maand tot 1 jaar en» en de woorden «of met een van die straffen alleen» geschrapt.

2° In § 2, 2°, worden tussen de woorden «en § 2» en het woord «overtreedt» de woorden «in verband met de reclame voor alcohol en alcoholische dranken» ingevoegd.

3° Er wordt een § 3 toegevoegd luidend als volgt:

«§ 3 Met geldboete van honderd frank tot honderdduizend frank wordt gestraft hij die artikel 7, § 2bis, overtreedt of de besluiten genomen ter uitvoering van artikel 7, § 2, in verband met tabaksproducten.

Deze bepaling is eveneens van toepassing op de uitgevers, drukkers en in het algemeen op alle personen die bij de verspreiding van de reclame of bij sponsoring betrokken zijn.»

Art. 7

In artikel 16 van dezelfde wet worden de woorden «met gevangenisstraf van 15 dagen tot 3 maanden en» en de woorden «of met een van deze straffen alleen» geschrapt.

Art. 8

In artikel 20, § 3, eerste lid, van dezelfde wet worden de woorden «met gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 jaar en» en de woorden «of met één dezer straffen alleen» geschrapt.

Art. 5

Het koninklijk besluit van 20 december 1982 betreffende de reclame voor tabak, voor producten op basis van tabak en voor soortgelijke producten, gewijzigd door het koninklijk besluit van 10 april 1990, wordt opgeheven.

**Texte transmis par la Chambre
des représentants****Texte adopté par la commission**Art. 5

À l'article 14 de la même loi, les mots «d'un emprisonnement de 8 jours à 6 mois et» et les mots «ou de l'une de ces peines seulement» sont supprimés.

Art. 6

À l'article 15 de la même loi sont apportées les modifications ci-après :

1° Au § 1er, les mots «d'un emprisonnement d'un mois à un an et» et les mots «ou de l'une de ces peines seulement» sont supprimés.

2° Au § 2, 2°, après les mots «et § 2», les mots «relatives à la publicité concernant l'alcool et les boissons alcoolisées» sont ajoutés.

3° Il est ajouté un § 3, libellé comme suit:

«§ 3 Est puni d'une amende de cent à cent mille francs celui qui enfreint les dispositions de l'article 7, § 2bis, ou les arrêtés d'exécution de l'article 7, § 2, relatifs aux produits du tabac.

La présente disposition s'applique également aux éditeurs, imprimeurs et en général à toutes les personnes qui assurent la diffusion de la publicité ou le parrainage.»

Art. 7

À l'article 16 de la même loi, les mots «d'un emprisonnement de 15 jours à 3 mois et» et les mots «ou de l'une de ces peines seulement» sont supprimés.

Art. 8

À l'article 20, § 3, premier alinéa, de la même loi, les mots «d'un emprisonnement de 8 jours à un an» et les mots «ou de l'une de ces peines seulement» sont supprimés.

Art. 5

L'arrêté royal du 20 décembre 1982 relatif à la publicité pour le tabac, les produits à base de tabac et les produits similaires, modifié par l'arrêté royal du 10 avril 1990, est abrogé.

**Tekst overgezonden door de Kamer
van volksvertegenwoordigers****Art. 6**

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1999 met uitzondering van artikel 4 dat in werking treedt op de dag van haar bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

Tekst aangenomen door de commissie**Art. 9**

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1999, met uitzondering van artikel 6, 2° en 3°, voor zover dit betrekking heeft op de straffen die van toepassing zijn bij overtreding van de besluiten in verband met tabaksproducten die genomen zijn ter uitvoering van artikel 7, § 2, van de wet van 24 januari 1977, dat in werking treedt op de dag van haar bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

**Texte transmis par la Chambre
des représentants****Art. 6**

La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 1999,
à l'exception de l'article 4 qui entre en vigueur le jour
de sa publication au *Moniteur belge*.

Texte adopté par la commission**Art. 9**

La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 1999,
à l'exception de l'article 6, 2° et 3°, en ce qui concerne
les sanctions applicables en cas de violation des arrê-
tés d'exécution de l'article 7, § 2, de la loi du
24 janvier 1977, relatifs aux produits de tabac, qui
entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur*
belge.